

Téma diplomové práce jsem si vybral na základě svého zájmu o obor ortopedie.

Zlomeniny proximálního femuru patří mezi zlomeniny nejčastější a nejzávažnější. Incidence se u nás pohybuje kolem 50 – 60 na 100 000 obyvatel a má stoupající trend. Jistě v tom významnou roli hraje především zvyšování střední délky života. (14)

Zlomeniny krčku a zlomeniny petrochanterické se vyskytují prakticky se stejnou frekvencí. Průměrný věk pacientů se zlomeninou proximálního femuru je 77 let a poměr žen a mužů je 3:1 (14). Intertrochanterické zlomeniny, které představují zhruba 10 % zlomenin proximálního femuru, mají dva vrcholy výskytu, a to mezi 20-40 lety a u pacientů nad 60 let. U mladších vznikají jako následek vysokoenergetického traumatu, u starších je etiologie shodná s příčinou ostatních zlomenin proximálního femuru. Mechanismus úrazu je nejčastěji přímý náraz na trochanter při pádu na bok nebo zevní rotace končetiny při pádu dopředu. (14)

K ošetření zlomenin krčku používáme osteosyntézu nebo endoprotézu.

Metodou volby v léčbě trochanterických zlomenin je osteosyntéza. (15)

Cílem mé práce bylo zhodnotit pacienty ošetřené na Ortopedicko - traumatologické klinice Fakultní nemocnice Královské Vinohrady pro zlomeninu proximálního femuru v období od začátku listopadu 2006 do konce roku a posouzení jejich výsledků při kontrole jeden rok od úrazu. Zjištěná data jsem porovnal s obdobnou dřívější studií.